

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 4692-08 רוטנשטרייך נ' שירביט חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת שלומית יעקובוביץ

התובע משה רוטנשטרייך

נגד

- הנתבעים
1. שירביט חברה לביטוח בע"מ
ע"י עו"ד דני כהן
  2. אחמד אבו מוגלה
  3. זלום סלאח אלדין

חקיקה שאוזכרה:

[חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975](#)

פסק דין

1. עסקינן בתביעת נזיקין על פי [חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים](#), התשל"ה-1975 (להלן: "החוק") שהגיש התובע לפיצוי בגין נזק גוף, אשר נגרם לו, על פי הנטען, ביום 20.8.2007 בשעות ערב במהלך יציאתו ממונית, בה נסע –
"ביום 20/08/2007 בשעה 23:00 או בסמוך לכך נסע התובע במונית נהוגה על ידי הנתבע
2. התובע ירד מהמונית ברחוב מ"ג בירושלים, כאשר תוך כדי שהתובע יורד מהמונית, התחיל הנתבע 2 לנסוע, וכתוצאה ותוך כדי יציאתו מהמונית, נפל התובע ונפגע בגופו (להלן: "התאונה")

2. התביעה הוגשה מלכתחילה כנגד קרנית בהעדר פרטי הרכב המעורב (להלן: "המונית") וכנגד הנהג בו.
- לימים, בעקבות כתב ההגנה שהוגש מטעם קרנית, בו פורטו מספר הרישוי של המונית וזהות המבטחת, תוקן בהסכמה כתב התביעה על דרך צירוף המבטחת, היא הנתבעת 1, ובעל המונית, הוא הנתבע 3.
- התביעה כנגד קרנית וההודעה לצדדי ג' שנשלחה על ידה נדחו ללא צו להוצאות (ראה החלטת כב' השופטת שרון מיום 21.9.2009).
3. נוכח הכחשת הנתבעים 1-2 את החבות (ראה כתבי ההגנה שהוגשו) פוצל הדיון באופן שראשון לכל תדון ותוכרע המחלוקת בשאלת הנסיבות בהן נחבל התובע (ראה החלטה מיום 30.1.2013).
4. על פי הנטען בכתב התביעה נפל התובע ונחבל "תוך כדי" ירידתו מהמונית, בטרם השלים יציאתו ממנה-
- "ביום 20/08/2007 בשעה 23:00 או בסמוך לכך נסע התובע במונית נהוגה על ידי הנתבע**
- 2.
- התובע ירד מהמונית ברחוב מ"ג בירושלים, כאשר תוך כדי שהתובע יורד מהמונית, התחיל הנתבע 2 לנסוע, וכתוצאה ותוך כדי יציאתו מהמונית, נפל התובע ונפגע בגופו (להלן: "התאונה")**
5. בתצהיר שערך התובע ביום 10.3.2013, אשר שימש כעדותו הראשית (ת/1) גולל, לראשונה, את כל קורותיו מעת שנכנס בלויית אחיו למונית ועד לקרות התאונה, מהלך דברים אשר לא בא זכרו כלל בכתב התביעה, לרבות ובמיוחד אותו עימות מילולי ופיזי שהיה בינו ובין הנתבע 2 אגב בקשתו של האחרון כי לא יעשן ברכבו.
- הנסיבות בהן נחבל תוארו על ידו באופן הבא:

15. איך שהמונית נעצרה אחי ירד מיד ואני התחלתי לצאת מהמונית כאשר במקביל ותוך כדי כך ניסיתי לקחת את הפרטים מהמונה לפני שהנתבע 2 יברח.
16. תוך שאני יוצא מהמונית, כאשר רגליי היו מחוץ למונית אולם גופי עדיין במונית, הנתבע 2 לפתע "שם גז" וכתוצאה עפתי מהמונית והתגלגלתי החוצה אל הכביש תוך שרגלי התעקמה (להלן: "התאונה")
6. במהלך חקירתו הנגדית נדרש התובע לשחזר כיצד ארעה התאונה ולמקרא עדותו דומה כי באה לעולם גרסה חדשה ושונה בתכלית-
- "ש. תשב בבקשה על הכסא ותתאר איפה הרגליים שלך היו ואיפה הגוף כשהוא התחיל לנסוע
- ת. אני כבר יצאתי
- לשאלות ביהמ"ש:
- ש. עמדת מחוץ למונית
- ת. הרגליים שלי היו מחוץ למונית ועמדתי
- ש. איזה חלק של הגוף שלך היה בפנים
- ת. הגוף שלי היה בפנים
- ...
- ש. עמדת עמידה מלאה מחוץ למונית, שתי רגליים על הכביש
- ת. כן. נכון.
- ש. זאת אומרת שהשלמת יציאה מהמונית וחזרת להסתכל פנימה
- ת. אני עמדתי על שתי הרגליים
- ש. עמדת והפנית את הפנים והגוף לתוך המונית אחרי שיצאת יציאה מלאה מתוכה
- ת. כן. עמדתי על הרגליים
- ....
- ת. ... אני יודע שעמדתי על שתי הרגליים והייתי כפוף לתוך המונית"
- (עמ' 17-19 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013) (ההדגשה שלי – ש.י.)

7. עיינינו הרואות כי בעוד שמכתב התביעה ומתצהיר עדותו הראשית של התובע ניתן להבין כי נחבל תוך כדי נפילה מהרכב בטרם השלים יציאתו ממנו, לא כך גרסתו כפי שעולה מעדותו בחקירה הנגדית ולפיה נחבל לאחר שהשלים יציאתו מהרכב ושב ורכן אל תוך תא הנוסעים - "ש. יצאת באופן מלא מהמונית, הסתובבת עם הפנים חזרה אל תוך המונית והתכופפת פנימה אל המונית כך שהפנים שלך היו בפנים נכון".

ת. נכון"

(עמ' 18 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013)

8. התובע עומת עם תיאור מהלך הדברים השונה שמסר בתצהיר עדותו הראשית (סעיף 16 ל- ת/1) והסביר כי לא התכוון "להגיד שהרגליים היו מחוץ למונית" והמשיך "לשבת בתוך המונית על הכסא" אלא כל כוונתו "היתה להגיד" שיצא "מהמונית והרגליים היו מחוץ למונית" ועמד (ראה עמ' 19 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013).

9. הסבר זה לאו הסבר הוא, באשר נוסח האמור בתצהיר נהיר, ברור ואין בו אלא לתאר נפילה אל עבר הכביש של מי שעדין נמצא במצב של ישיבה בתוך המונית, כשגופו בתא הנוסעים ורגליו מחוץ לו - "תוך שאני יוצא מהמונית, כאשר רגליי היו מחוץ למונית אולם גופי עדיין במונית, הנתבע 2 לפתע "שם גז" וכתוצאה עפתי מהמונית והתגלגלתי החוצה אל הכביש תוך שרגלי התעקמה (להלן: "התאונה")"

(סעיף 16 ל- ת/1) (ההדגשה שלי - ש.י.)

10. עדותו הראשית של מר יהושע רוטנשטרייך (ע"ת 2 - ת/2), אחיו של התובע, אשר נסע יחד עמו במונית, חוזרת על גרסת התובע, כפי שמופיעה בכתב התביעה ובתצהיר עדותו הראשית (ת/1) -

15" תוך שמשה יוצא מהמונית, כאשר רגליו היו מחוץ למונית אולם גופו עדיין במונית, נהג המונית לפתע "שם גז" וכתוצאה משה עף מהמונית והתגלגל החוצה אל הכביש תוך שרגלו התעקמה (להלן: "התאונה")

10.1 עם זאת, בעדותו בחקירה הנגדית הבהיר כי כלל לא ראה כיצד נחבל התובע -
 "ש. אתה ראית את התאונה. ראית איך אחיך נפל, באיזה צורה.
 ת. איך הוא נפל אני לא ראיתי. ראיתי אותו על הרצפה. אני יצאתי מהאוטו והסתכלתי לרגע ואז ראיתי אותו שוכב על הרצפה צורך מכאבים
 (עמ' 22 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013) (ההדגשה שלי - ש.י.)

דבר אשר לא ממנו להעיד בביטחון גמור כי התאונה ארעה לאחר שהתובע השלים יציאתו מהמונית, כגרסתו המאוחרת של התובע כפי שנמסרה בבית המשפט -
 "הוא היה מחוץ למונית כשזה קרה לו, זה ברור, הוא לא היה בתוך המונית"
 (עמ' 23 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013)

11. בגרסת התובע נבקעו בקיעים נוספים, היורדים לשורשה ומטילים צל כבד על מהימנותו.

11.1 בתצהיר עדותו הראשית (1/ת) תאר התובע כי הותקף על ידי הנתבע 2, נהג המונית לאחר שניסה "לתלוש מהמונה קבלה כדי לראות את פרטיו" -
 13" בעודי עושה זאת הנתבע 2 נאבק בי, דחף את ידיי והכה בי וזאת כדי שלא אוכל לקחת את פרטיו

בחקירתו בבית המשפט חזר בו התובע והעיד כי הנתבע 2 לא הכה אותו אלא רק הזיז את ידו -
 "ש. תסביר לי למה בסעיף 13 לתצהירך אתה מתאר שהנתבע 2 נאבק בך, דחף את ידך והיכה בך. איפה נעלם כל הבלאגן שהיה בפנים.

ת. הוא לא היכה בי, הוא הזיז את ידי.

ש. מה שכתבת בתצהיר לא נכון.

ת. לא יודע. לא מדויק"

(עמ' 15 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013) (ההדגשה שלי - ש.י.)

"כאשר כתבתי היכה בי לא התכוונתי להגיד שקיבלתי מכות ממנו אלא שהוא הזיז את היד שלי מהמקום"

אף הסבר זה של התובע יקשה עלי לקבל הן בשל נוסח האמור בתצהיר, אשר אינו משתמע לשתי פנים ולא טעון הסבר או הבהרה - "דחף את ידי והכה בי" - והן בשל העובדה כי גם אחיו (ע"ת 2) תאר בתצהיר עדותו הראשית אירוע של תקיפה (סעיף 12 ל- ת/2) וכך גם בהודעתו במשטרת ישראל, עת נחקר כחשוד-

"אני רוצה לציין שאחי במהלך הנסיעה ניסה לתלוש מהמונה קבלות בכדי שיהיה לו את הפרטים של המונית והנהג, אז הנהג היה מזיז לו את היד ודוחף אותו במכות..."
(הודעת חשוד שנגבתה ביום 21/08/2007 בשעה 00:49 בתחנת הראל)

11.2 זאת ועוד.

בתצהיר עדותו הראשית ציין התובע כי ביקש מהנתבע 2 לעצור את המונית לאחר שזה איים להכותו-

"8... כאשר לפתע ותוך כדי כך הרים לפתע את ידו ואיים עלי שהוא יכה אותי, וכל זאת תוך כדי שהוא נוסע.

9. ברגע שהנתבע 2 עשה זאת, נבהלתי מאוד ונכנסתי לפאניקה, וביקשתי ממנו שיעצור לאלתר את המונית בכדי שנרד ושייתן לי את פרטיו"

בעדותו בחקירה הנגדית חזר בו מתיאור דברים זה והעיד כי ביקש מהנתבע 2 לעצור מיד לאחר שהאחרון דרש כי יכבה את הסיגריה שעישן-

"ת. הוא עמד על כך שאני קודם אכבה את הסיגריה. הוא לא דיבר איתי הכי יפה ואמר לי לכבות את הסיגריה. הוא אמר זה המונית שלי תכבה את הסיגריה ואל תכנס למונית עם סיגריה. אמרתי לו שיעצור לי בצד שאני לא רוצה לנסוע איתו

ש. ביקשת שהוא יעצור בצד ו ..

ת. אמרתי ו שאני אתלונן עליו

- ש. איך הוא הגיב
- ת. הוא המשיך לנסוע והוא אמר שהוא יקח אותי למשטרה ...
- ש. עוד לפני שביקשת ממנו לעצור את הרכב הוא כבר הרים עליך יד
- ת. לא
- ש. תספר לי למה בסעיף 8 לתצהירך אתה מספר שהוא הרים עליך יד ורק אחרי שהוא עשה את זה ביקשת ממנו לעצור
- ת. אני לא זוכר בדיוק מה היה. אני זוכר את הסיפור אבל אני לא יכול להכנס לניואנסים בדיוק איך זה קרה"
- (עמ' 14 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013) (ההדגשה שלי – ש.י.)
- 11.3 כמו כן חזר בו מעדותו כי בקשתו מהנתבע 2 שיעצור את הרכב היתה בעקבות הבהלה והפאניקה שאחזו בו -
- "ש. בסעיף 11 לתצהירך אתה מתאר שקודם נבהלת ורק אז ביקשת ממנו לעצור. ... אתה אומר עכשיו שבגלל שהוא לא דיבר יפה ביקשת לעצור ורק אחרי שאיך התחיל לצעוק נכנסת לפאניקה
- ת. אמרתי בהתחלה מיד שאני מבקש ממנו לעצור
- ש. גם בסעיף 9 אתה אומר הפוך ממה שאתה מספר עכשיו. ... בתצהירך אתה אומר דיבר לא יפה, איים, נבהלת וביקשת ממנו לעצור. נבהלת עוד לפני שביקשת ממנו לעצור
- ת. קודם כל ביקשתי ממנו לעצור"
- (עמ' 16 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013)
- סתירות אלה ביקש התובע להסביר בחלוף הזמן – "זה היה לפני שש שנים" (עמ' 17 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013), אך הסבר זה נטול כל הגיון ולו מהטעם כי תצהיר העדות הראשית נערך שלושה חודשים עובר למתן העדות בבית המשפט (10.3.2013).
12. אל מול גרסאותיו של התובע ואחיו ניצבת גרסתו של הנתבע 2, נהג המונית. בכתב ההגנה שהגיש כפר הנתבע 2 בכל הנטען נגדו וטען כי "התובע השתולל ותקף" אותו ואת והרכב וכלל לא נפגע "בשל נסיעה או שימוש כלשהוא ברכב".

בגרסה זו החזיק הנתבע 2 באופן עקבי מהודעתו כחשוד שנגבתה במשטרת ישראל עוד ביום 21/08/2007, אשר שמשה כעדותו הראשית (נ/1)-

"אחרי שנתן את המכות לרכב וראה שאני ברחתי וראה אותי מתקשר למשטרה הפיל עצמו לרצפה וזה נגמר הסיפור"

וגם בחקירתו הנגדית בבית המשפט-

"ש. התובע מתאר שהוא ירד וכשהוא רכן פנימה עם חלק הגוף העליון שלו ודיבר איתך ת. אני לא זוכר שהוא עשה את זה. אני זוכר שהוא לקח את הדברים ויצא החוצה והתחיל לדבר עם אנשים שהיו בחוץ, היו עוד חרדים בחוץ, הוא דיבר איתם באידיש אני לא יודע מה הוא אמר ונסעתי.

אני פחדתי מהאנשים שהיו בסביבות 10 מעל 10 כולם עם כובעים שחורים שם, אני פחדתי מהאנשים שיו במקום וברחתי.

ש. ראית שהוא נפל

ת. לא

ש. ראית אותו על הרצפה

ת. לא. לא הוא ולא חבר שלו"

(עמ' 26 לפרוטוקול ישיבת יום 23.6.2013)

13. עדותו אומנם עדות יחידה של בעל דין, אך דומה עלי כי זוכה היא לאישוש ותימוכין ממקור אובייקטיבי.

החבלה שנחבל התובע הממוקדת בקרסול רגל ימין אינה הולמת על פניה את גרסתו המאוחרת באשר לנסיבות בהן ארעה התאונה.

לו אומנם ארעה זו כתיאורו של התובע עת עמד מחוץ למונית כשפלג גופו העליון רכון אל תוך תא הנוסעים תמוהה עד מאוד ובלתי מוסברת העובדה כי כלל לא נפגע בפלג גופו העליון ויותר מכל בראשו ובפניו.

לא למותר לציין כי בתעודת חדר המיון מבית החולים הדסה (ראה כתב התביעה) תוארה התאונה כנפילה מרכב ("נפל ממונית"), נסיבות בהן אירוע החבלה בקרסול בלבד סביר יותר.

14. לאור כל המבואר לעיל, בשים לב לגרסאות העובדתיות השונות בפרטים מהותיים באשר לנסיבות קרות התאונה הנטענת כפי שבאו בפני מבלי שניתן להן הסבר מניח את הדעת ולהתרשמותי הבלתי

אמצעית מעדות התובע ואחיו אל מול עדות הנתבע 2, עדות אשר הותירה בי רושם אמין ומהימן, באתי לכלל דעה כי התובע לא השכיל להוכיח ברמת הוודאות הנדרשת במשפט אזרחי כי נפגע באותן נסיבות להן טען בכתב תביעתו, אשר הינן יסוד ומסד ליריבותו עם הנתבעים. משכך דין התביעה אחד הוא להידחות וכך אני מורה. התובע יישא בהוצאות הנתבעים 1 ו-2 ובשכ"ט עו"ד בסך כולל של 5,000 ₪ לכל אחד.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים בדואר רשום + אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ג אדר תשע"ד, 23 פברואר 2014, בהעדר הצדדים

שלומית יעקובוביץ 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)